

So What's the Goal of Life?!!

1. הרב משה חיים לוצאטו, מסילת ישרים, פרק א

בבאור כלל חובת האדם בעולמו:

יִסוּד הַחֲסִידוּת וְשׁוֹרֵשׁ הַעֲבוּדָה הַתְּמִימָה הוּא - שְׂיִתְבָּרַר וְיִתְאַמֵּת אֶצֶל הָאָדָם מֵה חוֹבָתוֹ בְּעוֹלָמוֹ, וְלִמָּה צָרִיךְ שְׂיִשִּׁים מִבְּטוֹ וּמִגְמָתוֹ בְּכֹל אֲשֶׁר הוּא עֹמֵל כָּל יְמֵי חַיָּו: וְהִנֵּה, מֵה שְׁהוֹרֵנוּ חֲקָמֵינוּ זְכָרוֹנָם לְבָרְכָה הוּא, שֶׁהָאָדָם לֹא נִבְרָא אֶלָּא לְהִתְעַנֵּג עַל ה' וְלִהְיוֹת מִזִּיו שְׂכִינָתוֹ, שְׂזָהוּ הַתְּעַנּוּג הָאֲמִתִּי וְהַעֲדוּן הַגָּדוֹל מִכָּל הַעֲדוּנִים שְׂיִכּוֹלִים לְהַמְצִיא.

2. הראי"ה קוק, אורות הקודש ג, עמ' קמ "בקשת האני העצמי"

ואני בתוך הגולה, האני הפנימי העצמי, של היחיד ושל הציבור, אינו מתגלה בתוכיותו רק לפי ערך הקדושה והטהרה שלו, לפי ערך הגבורה העליונה, הספוגה מהאורה הטהורה של זיו מעלה, שהיא מתלהבת בקרבו, חטאנו עם אבותינו, חטא האדם הראשון, שנתנכר לעצמיותו, שפנה לדעתו של נחש, ואבד את עצמו, לא ידע להשיב תשובה ברורה על שאלת "איך", מפני שלא ידע נפשו, מפני שהאניות האמיתית נאבדה ממנו, בחטא ההשתחואה לאל זר, חטא ישראל, זנה אחרי אלהי נכר, את אניותו העצמית עזב, זנח ישראל טוב...

3. הראי"ה קוק, אורות התשובה, ה, ה- העקשנות לעמוד תמיד בדעה אחת ולהיתמך בה

בחבלי החטאת שנעשו למנהג, בין במעשים בין בדעות, היא מחלה הבאה מתוך שקוע בעבדות קשה, שאינה מניחה את אור החרות של התשובה להאיר בעוצם חילה: כי התשובה היא שואפת לחופש מקורי אמתי שהוא החפש האלהי שאין עמו שום עבדות.

4. מהר"ל, נתיבות עולם ב, נתיב התשובה

דע לך כי התשובה היא לאדם מצד כי האדם נברא בהתחלתו בלא חטא, וכאשר הוא שב אל הש"י אז האדם חוזר אל התחלתו, ומפני זה ראויה התשובה להביא רפואה לעולם כי הרפואה גם כן שהוא שב להיות כבתחלה. וכאשר בני אדם עושים תשובה וחוזרים אל התחלתם, העולם ג"כ חוזר אל התחלתו לתקן כל קלקול שהוא בעולם, ולפיכך אמר גדולה תשובה שמביאה רפואה לעולם כאשר העולם מתדבק בהתחלתו והבן זה.

5. הראי"ה קוק, עקבי הצאן, עמ' קיח, "העונג והשמחה"

לשמירת הטעם הטוב, וההרוחה הנפשית של האדם ביחס למזונו הגופני, הוכנו בעולם, מחסד המשביע לכל חי רצון ב"ה, מיני מזון רבים ושונים, שיכולים להתחלף לפי כל אחד ואחד, לפי מצבו, טעמו, ולפי זמנו, ולפי תקופת היום והשעה, ולפי פרקי השנה ומשך החיים. וההתרחבות של הבחירה היא מתאמת אל הנטיה הפנימית, בבעלי חיים הטבעיים בתכלית שלמותם, ובאדם רק אם הוא בריא בגופו ונפשו כראוי לו. המזון הרוחני יש לו ג"כ זה הכלל: "לעולם ילמד אדם תורה במקום שלבו חפץ, שנאמר כי-אם בתורת ד' חפצו". על-כן מוכרח הדבר שכל הכנר הגדול של הרחבתה של תורה יהיה גול לפנינו בכל רחבו, בכל מקצועותיו השונים והמרובים, למען נוכל להיות מוכנים לכוון את הזמן והנטיה לפי החפץ הפנימי לרוות צמאוננו בערך המכוון בנטיותינו פנימה. כדי שלא לבד הידיעה והתועלת נקבל בלמודנו, כי-אם גם שפע הברכה החיים והשלום, של הענג והשמחה הפנימית, שהם ירחיבו צעדינו וינשאו את רוחנו, ברום עזה של תורה, שרק מרב כל נוכל בטח לעבוד את ד' בשמחה ובטוב לבב.

ומעין עולם הבא יופיע לנו בעולם הזה עד שהכל יכירו וידעו שכל הדבק בתורה טל תורה מחייהו, שנאמר "כי טל אורות טלך, וארץ רפאים תפיל".